

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2023-1780
Den 14. marts 2023

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 166 (MOF alm. del) stillet den 8. februar 2023 efter ønske fra Marianne Bigum (SF).

Spørgsmål nr. 166

”I hvor store mængder og til hvilke formål anvendes PFAS ved efterforskning og udvinding af olie og gas i den i den danske del af Nordsøen? Hvilke kemiske typer af PFAS er der tale om, og hvilke typer af produkter indgår de i? Er det nogen strategi for udfasning for anvendelsen af sådanne produkter, der indeholder PFAS?”

Svar

Spørgsmålet har været forelagt Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

”Som led i ansøgning om udledningstilladelse er det operatørens ansvar at oplyse Miljøstyrelsen om mængden af kemikalier, der skal anvendes, samt om den mængde af de anvendte kemikalier, som efter en beregning og kvalificeret vurdering, forventes at blive udledt til havmiljøet.

Tilladelserne omfatter en række produktionskemikalier og naturligt forekommende komponenter fra olien, men tilladelserne behandler ikke udledning af stoffer, som ender i spildevandet på grund af afsmitning fra de materialer, som anvendes i produktionsudstyret, fx coatings, pakninger, O-ringe, elastomere osv., og Miljøstyrelsen har derfor heller ikke konkret kendskab til eventuelle PFAS-stoffer, som måtte stamme herfra. Miljøstyrelsen har med baggrund i dette spørgsmål foretaget stikprøvekontrol på en del af de kendte kemikalier, som anvendes offshore. Ud over et brandslukningsmiddel, er der ikke konstateret indhold af PFAS i produktionskemikalierne.

Det er af fortrolighedshensyn ikke muligt for Miljøstyrelsen at oplyse præcist, hvilke kemiske typer eller mængder af PFAS, der findes i det nævnte brandslukningsmiddel, da oplysningerne er registreret i det danske Produktregister. Miljøstyrelsen kan dog oplyse ud fra produktets offentligt tilgængelige sikkerhedsdata, at fluorosurfaktanter udgør mindre end 5% af produktet. Udledningen af brandslukningsmidler til havet sker i forbindelse med brandslukning af brande – som heldigvis er meget sjældne – og på de brandslukningsøvelser som operatørerne af sikkerhedsmæssige grunde er forpligtet til at udføre med regelmæssige mellemrum.

Forslaget til en REACH anvendelsesbegrænsning for PFAS, som Danmark sammen med Tyskland, Nederlandene, Sverige og Norge i januar 2023 har indsendt til ECHA, omfatter PFAS i olie- og mineindustrien. Forslaget er indsendt som en REACH bilag XV rapport. Annex A.3.16 til rapporten indeholder en kortlægning af anvendelser og mængder i ”European Economic Area” (EEA). Der er identificeret anvendelser af både polymeriske PFAS (fluorpolymere og fluorelastomere) og ikke-polymeriske PFAS i olie- og gasindustrien. I forslaget estimeres både mængden/tonnagen for disse

anvendelser og estimat på emission herfra. Det er dog ikke muligt at ekstrahere tonnage og emissioner af PFAS i den danske del af Nordsøen ud fra disse estimater.

I den foreslåede juridiske tekst til REACH anvendelsesbegrænsningen for PFAS (side 4-8) ses et forslag om en tidsbegrænset undtagelse på 13,5 år for anvendelsen af fluorpolymere i olie- og mineindustrien. For øvrige PFAS anvendelser i olie- og mineindustrien, ses et forslag om forbud med ikrafttræden efter en overgangsperiode på 18 måneder.

Anvendelsen af brandslukningsskum er ikke dækket af anvendelsesbegrænsningsforslaget af PFAS, da der i øjeblikket allerede er et forslag i proces (indsendt januar 2022), som omhandler brugen af PFAS i brandslukningsskum. For brandslukningsskum, er offshore olie/gas/kemiske anlæg grupperet med andre mindre anvendelser. Her er estimeret en årlig emission i EU på mellem 2 og 6 ton PFAS. I dette forslag til anvendelsesbegrænsning foreslås en tidsbegrænset undtagelse på 5 år efter ikrafttrædelse. Der anvendes primært kortkædede derivater af perfluoralkylcarboxylsyrer (PFAA).”

Magnus Heunicke

/

Nina Porst